

ת"פ 59239/05/18 - מדינת ישראל נגד עמית פלד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 59239-05-18 מדינת ישראל נ' פלד

בפני כב' השופט אברהם אליקים, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמית פלד

הנאשמת

הכרעת דין

מבוא

1. ביום 24.5.2017 לאחר חצות נמצאה שוטרת שרועה על גבה מדממת מראשה מיד לאחר שהנאשמת נמלטה ברכבה מהמקום והשאלה היא מה גרם לפגיעה בשוטרת.

הנאשמת שנהגה ברכב ללא רישיון נהיגה תקף התבקשה על ידי שוטרת לעצור לצד הדרך לצורך בדיקת רישיונות. במהלך הבדיקה הסתבר כי הנאשמת היא גם עריקה מצה"ל. בעת ליבון הדברים נקטע המפגש, הנאשמת החליטה לעזוב את המקום בטרם שוחררה לדרכה, היא לחצה על דוושת הדלק, האיצה ונמלטה עם רכבה. השוטרת מיד לאחר מכן נמצאה מוטלת על הכביש מדממת מראשה.

2. המאשימה מייחסת לנאשמת בריחה מהמקום עם רכבה בכוונה להפריע לשוטרת למלא את תפקידה כחוק, גרימה חבלות חמורות בנסיבות מחמירות לשוטרת באמצעות הרכב, הפקרתה לאחר הפגיעה ונהיגה ללא רישיון נהיגה. בכתב האישום שתוקן יוחסו לנאשמת עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן-החוק), הפקרה אחרי פגיעה-עבירה לפי סעיף 64א(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן-הפקודה), הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו-עבירה לפי סעיף 275 לחוק ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף- עבירה לפי סעיף 10א לפקודה.

3. בשלב הסיכומים הוברר כי הנאשמת חולקת למעשה רק על הטענה כי בצעה עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והפקרה אחרי פגיעה, כך שניתן להרשיעה כבר עתה בביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף.

ליד הנאשמת שנהגה ברכב ישבה חברתה שירז. השוטרת ע' א' (להלן-השוטרת) ביצעה מלאכתה בעזרת מתנדב

בשם אליהו כהן (להלן-המתנדב).

4. הנאשמת בתשובה לכתב האישום שנמסרה בכתב ביום 19.5.2019 אישרה כי במהלך הבדיקה נסעה מהמקום, לטענתה השוטרת עמדה בסמוך לרכב אך לא אחזה בו, ו"ככל הנראה למראה נסיעת הרכב השוטרת פעלה בדרך לא צפויה ואחזה ברכב הנוסע". היא כפרה בידיעה כי השוטרת נפגעה מרכבה וכי נגרמה לה חבלה חמורה, בסיכומים הוסיפה כי רכב לא יכול להיחשב 'נשק קר' ההופך את הנסיבות למחמירות. בתגובתה ובסיכומים העלתה טיעונים נוספים באשר למחדלי חקירה וביצוע חיפוש לא חוקי במכשיר הטלפון הנייד שלה בניגוד להסכמתה.

במהלך 6 ישיבות העידו מטעם המאשימה בנוסף לשוטרים וחוקרים שונים: השוטרת, המתנדב, החברה שירז, הורי הנאשמת וראובן שימשווילי שפגש בנאשמת לאחר האירוע, מטעם ההגנה העידה הנאשמת.

דיון

העובדות שאינן במחלוקת וזירת האירוע

5. הנאשמת נהגה ברכב, ללא רישיון נהיגה תקף. בתאריך 24.5.2017 בשעה 00:20, ביצעו השוטרת והפקח ביקורת רכב שגרית בשדרות ירושלים 89 בקרית ים וזאת במסגרת עבודתם (סעיף 1 לכתב האישום בו הודתה הנאשמת).

ניידת המשטרה עמדה על הנתב הימני בצמוד למדרכה, השוטרת והפקח ירדו ממנה וסימנו לרכבים לעצור בנתיב הימני בצמוד למדרכה בסמוך לחלק האחורי של ניידת המשטרה. בוחן התנועה שהגיע למקום בשעה 01:40, ערך דו"ח (ת/4), תרשים (ת/5) וצילם מיקום הניידת ביחס לכתם הדם שמקורו בדימום מראשה של השוטרת לאחר נפילתה (ת/15).

הסנגור בסיכומיו העלה טענה בדבר משקלו של דו"ח הבוחן שלא הוכח כי נבדק על ידי בוחן נוסף.

לא מצאתי פגם כלשהו בתוכנו של הדו"ח (ת/4) או בדרך עריכתו וממילא הנושאים המוזכרים בו אינם במחלוקת למעט הטענה כי נמצאו סימני אקדחה של השוטרת על דופן הרכב, נושא אליו אתייחס בהמשך.

השוטרת הורתה לנאשמת לעצור והנאשמת נעצרה בסמוך לשוטרת (סעיף 3 לכתב האישום בו הודתה הנאשמת). השוטרת נגשה לרכב, הזדהתה כאשת משטרה וביקשה מהנאשמת להציג רישיון נהיגה. הנאשמת מסרה לשוטרת את רישיון הנהיגה שלה אשר תוקפו פג ביום 15.5.17. השוטרת בדקה את רישיון הנהיגה של הנאשמת במערכת המשטרתית והתברר כי הנאשמת עריקה מצה"ל. השוטרת הודיעה טלפונית למשטרה הצבאית, ואמרה לנאשמת שצוות של משטרה צבאית בדרכו לתחנת משטרת זבולון על מנת לעצרה (סעיף 4 לכתב האישום בו הודתה

הנאשמת). למשמע הדברים הנאשמת החלה לבכות ולצעוק "למה את עושה לי את זה אלף שוטרים שחררו אותי" (סעיף 5 רישה לכתב האישום בו הודתה הנאשמת).

6. על פי עדויות השוטרת והפקח, עדויות אמינות עליו במלואן, אני קובע כי מיקום עצירתה של הנאשמת ביחס לניידת שעמדה לפניו, לא איפשר לנאשמת להמשיך בנסיעה קדימה ואם אזכיר כי השוטרת עמדה ליד חלון הנהגת, גם לא ניתן היה להמשיך בנסיעה לצד שמאל מבלי לפגוע בשוטרת.

כך הסבירה השוטרת בעדותה (עמוד 16 שורה 7 לפרוטוקול) את אפשרויות הפעולה של רכב הנאשמת כדי לברוח מהמקום:

"לשאלת ביהמ"ש:

ש. ואם נהג שנעצר לבדיקה לפני הניידת, בזירה הספציפית הזו, אם הוא רוצה לברוח מכם, איך הוא יכול להתקדם, האם הוא יכול לנסוע ישר או חייב לנסוע אחורה?

ת. אני צריכה לזוז כדי שהוא יצא מהמקום".

השוטרת ציירה את מיקום הרכבים בתרשים (ת/27) והסבירה בעדותה (עמוד 16 שורה 26 לפרוטוקול) :

"אני עמדתי במקום שנרשם ע' ליד חלון הנהג ולא הייתה אפשרות כביכול להימלט כאשר הניידת עומדת מלפנים ואני עומדת ליד חלון הנהג אלא אם כן לפגוע בי או לקחת רברס ולברוח על ידי העקיפה".

כיצד נפגעה השוטרת?

7. לטעמי די במיקום השוטרת, מיקום הניידת ומיקום רכבה של הנאשמת, שלושה נתונים אובייקטיביים כדי לקבוע כי הנאשמת לא יכולה הייתה לברוח מהמקום מבלי לפגוע בשוטרת ואין מחלוקת כי הנאשמת לא נסעה לאחור, וכדי לברוח מהמקום כפי שארע בפועל היא הייתה חייבת לסטות לשמאל לתוך גופה של השוטרת.

לכך יש להוסיף כי הוכח מעבר לכל ספק סביר כי בזמן הבריחה מהמקום אחזה השוטרת בחלון הנהג, כך שהפגיעה בה הייתה בלתי נמנעת. נסיעה במהירות מהמקום כשהשוטרת עמדה מחוץ לרכב ואחזה בו הביאה להטלתה באוויר, הפלתה אל הקרקע והטחת ראשה בכביש האספלט.

זה השלב להבהיר ארבעה עדים נכחו בזמן האירוע, השוטרת, הפקח, הנאשמת ושירז.

השוטרת עשתה עליו רושם מהימן, היא לא נסחפה בעדותה כדי להפיל את הנאשמת תארה ברהיטות ובעקביות

את שהתרחש ולא הותירה ספק בעדותה כי הנאשמת פגעה בה במכוון כדי ליצור לה נתיב מילוט מהמקום. הפקח בעדותו חיזק את עדות השוטרת. הפקח עמד על המדרכה ליד חלון הנוסעת ומכאן ששדה הראייה שלו היה מוגבל. בעדותו הסביר כי ראה שהנאשמת שמה יד על בלם היד, השוטרת אמרה לה שלא תעזי להוריד את בלם היד, ובאותו רגע, הנאשמת נסעה במהירות "והעיפה את השוטרת" (עמוד 26 שורה 16 ועמוד 27 שורה 6 לפרוטוקול), הפקח תיאר כי בגלל שהניידת חנתה מלפנים, הנאשמת לא יכלה לנסוע ישר, שברה את ההגה שמאלה בפול גז "והעיפה את השוטרת".

לעומתם הנאשמת וחברתה שירז עשו עליו רושם בלתי אמין לחלוטין, עצוב היה לראות שתי בחורות צעירות שאינן אומרות אמת בצורה כה בוטה מעל דוכן העדים, לעיתים תוך שינוי גרסה בפער של דקות, מבלי שמורא הדין משפיע על קיום חובתן לומר אמת.

די בהפניה לעדות הנאשמת שבחרה משום מה להתייחס לעדות שירז וכך אמרה (עמוד 122 שורה 7 לפרוטוקול):

"אני חושבת שהיא ניסתה להגן עלי באיזה שהיא דרך, זה נעשה הרבה יותר גרוע כי העדות שלה, היא לא כל כך נכונה. אני מתכוונת לעדות שהיא העידה פה בביהמ"ש, מה ששמעתי".

כפי שאפרט בהמשך, לא אוכל להאמין לעדויות הנפתלות של הנאשמת וחברתה שירז שאף הוכרזה עדה עוינת, אעדיף את אמרות שירז והנאשמת כפי שנמסרו זמן קצר לאחר האירוע במשטרה. הנאשמת בהודעתה הראשונה במשטרה (ת/6) אמרה כך לגבי מיקום השוטרת:

"היא התחילה להתקרב לאוטו ותפסה את החלון של האוטו איפה שהדלת, אחזה בזה כדי שאני לא אסע....התחלתי להילחץ ונסעתי והיא תוך כדי שנסעתי החזיקה באוטו ואז שעברתי אותה היא נפלה" (שורות 14-18).

[לטעמי, גם אם השוטרת לא הייתה אוחזת ברכב בעת בריחת הנאשמת מהמקום, נפילתה נבעה מעובדה אחת בלבד תנועת הרכב בצורה מסוכנת כלפיה כך שמתקיים קשר סיבתי מובהק בין הנפילה, החבלה בראש והתנהגות הנאשמת שגרמה לאותה חבלה].

8. עוד בטרם אנתח את עדותן של הנאשמת ושירז, אפנה לעדותן של ראובן שימשווילי, אח של החבר של הנאשמת, אשר פגש בנאשמת זמן קצר לאחר בריחתה ולו היא ספרה כי היא נעצרה לביקורת של המשטרה ולמרות שהשוטרת החזיקה אותה בידה היא נסעה מהמקום (עמוד 68 שורה 20 לפרוטוקול), אמירה זו מהווה ראשית הודאה של הנאשמת וחיזוק לעדותה האמינה של השוטרת.

9. אני קובע על פי עדותה האמינה של השוטרת כי היא עמדה בסמיכות לרכב והחזיקה במסגרת חלון הרכב, כאשר ראתה השוטרת כי הנאשמת עומדת לשחרר את בלם היד היא הורתה לנאשמת לא לגעת בבלם היד ולכבות את מנוע הרכב אולם הנאשמת לא קיימה את הוראתה של השוטרת והחלה בנסיעה מהירה תוך כדי שהסיטה את הרכב שמאלה לכיוונה של השוטרת והפילה אותה על הכביש. אני מאמין לשוטרת כי בשל הפגיעה הקשה בראשה שניכרה עליה גם בזמן העדות, היא לא זכרה אם ברגע הבריחה היא אחזה ברכב.

הפקח ששמע את חילופי הדברים בין השוטרת לבין הנאשמת לא יכול היה לראות האם השוטרת אחזה ברכב, אך הוא היטיב לתאר כי הנאשמת לפתע ברחת מהמקום למרות צעקות השוטרת "תזהרי תזהרי תעצרי תעצרי" (עמוד 32 שורה 25 לפרוטוקול) כשהוא רואה את השוטרת "עפה ממש" מספר מטרים והוא מצא אותה מפרכסת על הכביש, ראשה מדמם והיא צועקת "נדרסתי, נדרסתי" (עמוד 32 שורה 1 לפרוטוקול) אמירה שמהווה אמירת קרבן אלימות סמוך לאחר פגיעתו.

10. חיזוק נוסף להוכחת קיום מגע בין רכבה של הנאשמת לגופה של השוטרת נמצא בבדיקת הרכב על ידי בוחן התנועה, רס"ר רוז'יה מוראני. על פי דו"ח שערך (ת/14) נמצא "שפשוף בצבע שחור בדלת הקדמית" בדיוק במקום בו עמדה השוטרת ובדיוק במיקום בו הוחזק אקדחה (ראו תמונות 9,7,6 בת/15), בוחן התנועה העריך (סעיף 14 לת/14) כי "האקדח של השוטרת השאיר שפשוף צבע שחור על דופן הרכב", בעדותו הסביר כי ניתוח הממצאים הראה שפשוף בין הקת של האקדח לבין דופן הרכב (עמוד 53 שורה 10 לפרוטוקול). אימה של הנאשמת אילנה פלד אישרה בעדותה כי הסימנים השחורים לא היו על הרכב לפני האירוע (עמוד 39 שורה 16 לפרוטוקול).

לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו בדו"ח הבוחן, בעדותו אישר כי בדק עם השוטרת ומצא כי היא מחזיקה את האקדח במיקום התואם את ממצאי השפשוף (עמוד 51 לפרוטוקול) והוא גם אישר כי חוות דעתו נבדקה על ידי קצין (עמוד 53 שורה 28 לפרוטוקול) ועדותו אמינה בעיניי. השוטרת בחקירתה הראשית הבהירה כי החזיקה בנשק (עמוד 15 שורה 15 לפרוטוקול).

ומכאן אני קובע כי היה מרחק קטן מאוד בין גופה של השוטרת והאקדח אותו נשאה לבין רכבה של הנאשמת, עד כדי הותרת סימני שפשוף על דלת הרכב בעת הבריחה מהמקום.

11. שירז חברתה של הנאשמת עשתה ככל יכולתה לעזור לנאשמת גם במחיר של התעלמות מחובתה למסור את האמת, לעיתים היא דברה בלשון רבים כגון "לא זכרנו להגיד" (עמוד 71, שורה 32 ועמוד 72 שורה 6 לפרוטוקול) והתקבל הרושם כי היא מכירה את גרסת הנאשמת במשטרה למרות שעדת תביעה לא אמורה להיחשף למידע זה (אולי לא במקרה הסתבר כי לדיון ביום 29.10.2019 הגיעו שירז והנאשמת יחדיו, עמוד 72 שורה 22 לפרוטוקול).

12. העדה שירז עשתה עליי רושם לא אמין ולמרות ניסיונותיה לעוות את העובדות לטובת הנאשמת היא בפועל אמרה במשטרה ובבית המשפט אמרות המחזקות את עמדת המאשימה. לאחר שנחשפתי לסתירות הרבות בעדותה הכרזתי עליה כעדה עוינת, אמרותיה במשטרה הוגשו (ת/30א, ת/30ב, ת/30ג). ראו התפתלויותיה מעל דוכן העדים, למשל בעמוד 76 לפרוטוקול החל משורה 22 או בתיאור שוטרת שלכאורה יש לה 3 ידיים:

"לשאלות ביהמ"ש"

ש. איך אפשר להחזיק ביד אחד טאבלט, ביד אחד טלפון וביד השלישית את החלון, ואפילו הדגמת שביד ימין היא החזיקה את הטלפון סמוך לאוזן, תסבירי?

ת. התהליך היה לא דקה ולא שתיים, חיכינו שם המון זמן, אז לא כל הזמן היא הייתה עם הטלפון והטאבלט זה היה בסמוך לזמן שנסענו, היא נגעה בחלון
באמצע וגם לקראת הנסיעה וגם תוך כדי הדיבור
שהיא עריקה, אז היא גם נגעה בחלון.
ש. נגעה או החזיקה?
ת. אני מדגימה על בקבוק שאני מחזיקה, היא לא החזיקה את החלון, זה לא אחיזה
אלא נשענה יותר על החלון.
ש. היה לנו נגיעה, החזיקה, נשענה ואחזה ואיזה מכל האפשרויות את בוחרת
ב- נשענה?
ת. כן.
ש. נשענה עם היד?
ת. כן, נשענה והניחה על החלון של עמית ודיברה איתה".

אם השוטרת נשענה על החלון כגרסת העדה שירז, והנאשמת הסיטה ההגה לכיוון השוטרת, האיצה וברחה, לא צריך להתאמץ כדי להבין כי הנאשמת הייתה הגורם היחידי והישיר להפלת השוטרת והטחת ראשה בכביש.

עדיפה בעיניי הגרסה המידית שמסרה שירז במשטרה לפני 'זיהומים' שונים שנוצרו עד עדותה במשפט ובעניין זה התקיימו כל התנאים הקבועים בסעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש]. מתן האמרה הוכח באמצעות החוקרת רס"ר שני ממין אשר גבתה את האמרה ורשמה במדויק את דברי העדה (עמוד 118 לפרוטוקול).

בהודעה הראשונה (ת/30א) שנמסרה מספר שעות לאחר האירוע אמרה שירז כך (שורה 14 ואילך) "השוטרת החזיקה כזה בחלון, עמית פשוט נסעה" ובהודעתה השנייה (ת/30ב החל משורה 69) "השוטרת תפסה בחלון ורצה אחריו".

גם מתשובות שירז בבית משפט עולה כי גם לדעתה יש להעדיף את גרסתה במשטרה, ראו (עמוד 80 שורה 2 לפרוטוקול):

"ש. מציגה לך את ת/30 ב', 1.23, שם זה לא הפעם הראשונה שאת מתארת שבעת
שהנאשמת פתחה בנסיעה, השוטרת החזיקה בחלון? מה יש לך להגיד. את חוזרת
כמה פעמים ואפילו מתארת והיום, לא ראית שהיא החזיקה בחלון, איך את
מסבירה את זה?
ת. את מדברת איתי על משהו שקרה לפני שנתיים. אז הזכרון שלי היה יותר על הפרטים האלה
והיום לא זכרתי את זה אבל עכשיו שאני רואה את זה, ברור שלא אמרתי אז דבר כזה סתם
וכמו שאמרתי, זה קרה, במקביל לנסיעה של עמית, היד שלה במקביל לנסיעה של עמית
הייתה בחלון".

עוד חשוב לציין כי מעדותה של שירז ניתן ללמוד כי בנסיבות האירוע התוצאה המתבקשת היא הפלת השוטרת בעקבות נסיעת הנאשמת מהמקום (עמוד 83 שורה 2 לפרוטוקול):
עמוד 6

"ת. לא ראיתי שהיא נפלה ו בדיוק כמו שרשמתי, אני מדמינת אותה על הרצפה, בגלל שהנחנו לעצמנו שהיא נפלה בגלל המהירות של עמית, אני הנחתי ככה.

...

- ש. איך את יודעת שהיא נגעה ברכב?
ת. אמרתי שבמקביל לנסיעה של עמית, היא נגעה בחלון.
ש. ובגלל הנגיעה בחלון, את מסיקה ישר שהיא נפלה?
ת. כן".

13. זה השלב להבהיר כי על פי התרשמותי, הנאשמת פגעה במכוון בשוטרת שעמדה בנתיב הבריחה היחידי שהיה לה, היא למעשה הסיטה את רכבה לתוך גופה של השוטרת ומסיבות שאינן מובנות לי, היא סירבה לקחת אחריות ובחרה ל'התבצר' בגרסה מיתממת כמתואר למשל בחקירתה הראשית (עמוד 132 שורה 1 לפרוטוקול): "הרכב לא פגע בשוטרת, ברור שהיה וברור לי שהיא נפגעה, אין לי מושג ממה ואני מאד מצטערת על זה".

כייתי הגרסה כגרסה מיתממת כי הנאשמת גם אמרה (עמוד 127 שורה 4 לפרוטוקול) כך: "אם השוטרת הייתה תופסת לי בחלון, לא הייתי בורחת לה באותה שניה כי אני יודעת מראש שיקרה לה משהו אם היא תתפוס לי ברכב ואברח" ובהמשך (עמוד 129 שורה 7 לפרוטוקול) "אם היא הייתה אוחזת בחלון, לא הייתי נוסעת כי אני יודעת שהיא תגרר אותי ביחד".

מאחר והוכח מעבר לכל ספק סביר כי השוטרת החזיקה בחלון הרי שמדברי הנאשמת ניתן לראות כי היא הייתה מודעת היטב לתוצאות הצפויות למעשיה, שלצערי התממשו בפועל. השוטרת החזיקה בחלון הרכב, הורתה לנאשמת שלא לשחרר את בלם היד והנאשמת בחרה להאיץ ולברוח ולגרום להטלת השוטרת אל הכביש.

כבר בהודעתה הראשונה במשטרה (ת/6 שורה 15) אישרה הנאשמת, לא רק שהשוטרת אחזה בחלון אלא הסבירה גם את מטרת האחיזה "אחזה בזה כדי שאני לא אסע" ותוצאות נסיעתה המהירה מהמקום היו קשות, הם הביאו לגרימת חבלה חמורה לשוטרת בעת מילוי תפקידה.

ואם לא די בכך, כך אמרה הנאשמת באותה חקירה ראשונה במשטרה (ת/6 שורה 41):

"אני לא ראיתי אותה נופלת בוודאות אבל אני הבנתי שהיא נפגעה כי נסעתי מהר".

ומשורה 86 "היא תפסה בדלת איפה שהחלון ואני בדיוק התחלתי לנסוע קדימה ואז לאט לאט היד שלה המשיכה לכיוון המראה ניסתה לתפוס את האוטו שאני לא אברח ואז אחרי שנסעתי אז היא נפלה".

דברים דומים אמרה הנאשמת בחקירתה מיום 25.7.2017 (ת/8 החל משורה 18):

"שהורדתי אמברקס היא התחילה לתפוס בזה של המראה קודם בזה של החלון...לאט לאט שהתחלתי לנסוע היא ניסתה לעצור שאני לא אסע ואז היא נפלה... נפלה אחרי שהאוטו עבר.
עמוד 7

ש: באיזה שלב הבנת שפגעת בשוטרת?

ת: אחרי שכבר נסעתי והמשכתי ישר....שירז אמרה לי עמית היא נפלה את לא נורמאלית.....היא ניסתה לעצור את האוטו וכאילו שהתחלתי את הנסיעה היא נפלה. זה קרה כי היא תפסה את האוטו".

14. בבית משפט עדותה של הנאשמת הייתה רצופת סתירות ואמירות בלתי הגיוניות חלקן כבושות, כך למשל לפתע העלתה הנאשמת גרסה חדשה לפיה היא אמרה לשוטרת כי היא רוצה להחנות את הרכב "יותר צמוד למדרכה" (עמוד 126 שורה 7 לפרוטוקול).

היא אמרה בעדותה אמירה סתמית לפיה מה שנאמר מפיה במשטרה זה "מה שהכניסו לי לראש וממה ששמעתי שכל אחד ניתח את הסיפור בצורה שונה" (עמוד 126 שורה 17 לפרוטוקול), מבלי שידעה להבהיר מי אמר לה מה להגיד, מדוע וכיצד בעת חקירתה במשטרה היא שמעה גרסאות "שכל אחד ניתח".

למרות התחמקותה מלומר את האמת בבית משפט אישרה הנאשמת כי במהלך הבריחה מהמקום "שירז חברה שלי באמצע הדרך אמרה לי, עמית תחזרי השוטרת על הרצפה או משהו בסגנון הזה" (עמוד 128 שורה 17 לפרוטוקול), ואם שירז שהייתה מרוחקת מהשוטרת ראתה אותה על הרצפה כגרסת הנאשמת בבית משפט, בוודאי שהנאשמת שהייתה צמודה לשוטרת ראתה את נפילתה ובמודע היא הפקירה אותה מדממת על הכביש.

15. סיכום עד כאן, הנאשמת נעצרה לשם בדיקת רישיונות בטרם הושלם התהליך בו נשקלה גם אפשרות מעצרה היא החליטה לברוח מהמקום בשלב בו השוטרת אוחזת ברכב גם כדי למנוע את נסיעתה מהמקום. הנאשמת בעזות מצח בחרה להסיט הרכב אל גופה של השוטרת כדי ליצור לה נתיב מילוט וברחה מהמקום גם במחיר של פגיעה וודאית בגופה של השוטרת שהוטחה אל כביש האספלט וראשה נפגע מאותו מפגש.

מאחר והראיות כה חד משמעיות לא נזקקתי כלל למידע שהופק ממכשיר הטלפון הנייד של הנאשמת (ת/29) הגם ששוכנעתי מעדותו של רס"מ מוראד ג'יהאד כי המידע הופק בהסכמתה המלאה והחופשית של הנאשמת ובשל תקלת רישום הסכמתה מתועדת רק בחתימה אחת בטופס ההסכמה (ת/25).

האם מדובר בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

16. המאשימה מייחסת לנאשמת עבירות לפי סעיפים 333 ו- 335(א)(1) לחוק.

עיון במסמכים הרפואיים ותמונות הפגיעה בראש (ת/16-22) מצביעים על הפגיעות הקשות שנפגעה השוטרת, נגרם לה חתך מדמם בקרקפת, שברים בשתי אצבעות יד שמאל, שפשופים בכף היד. כאבים בצוואר ובגב שנמשכו ימים ארוכים (ראו ת/19) שהביאו לאשפוז של יומיים מיום 12.6.17 בהם בוצע ניתוח שחזור סגור של השבר באצבע וקיבוע פנימי.

ממצאים אלו תואמים הגדרת 'חבלה חמורה' כקבוע בסעיף 34כד לחוק.

מעדותה האמינה לפני הסתבר כי השוטרת עדיין לא החלימה מהפגיעות שנפגעה, עובדה שבאה לידי ביטוי בהגבלה בתנועות באצבע בהיעדרות ממושכת מהעבודה וגם הטראומה הקשה לא חלפה למצער עד יום עדותה (22.9.2019) יותר משנתיים לאחר האירוע. היא בכתה לאורך עדותה והתקשתה להבין מדוע הנאשמת מתנערת מאחריותה או כדבריה "חושבת שלפחות בתור בן אדם למה לא לבקש סליחה" (עמוד 15 שורה 6 לפרוטוקול).

היסוד הנפשי הדרוש להרשעה בעבירה לפי סעיף 333 לחוק הוא פזיזות, בין באדישות ובין בקלות דעת (סעיף 20(א)(2) לחוק) ובמקרה זה הנאשמת חייבת הייתה לצפות כי נסיעה מהירה מהמקום בזמן שהשוטרת אוחזת בחלון הרכב תביא להטלתה באוויר והטחתה בקרקע לאחר מכן. שוכנעתי גם מעדותה של הנאשמת כאמור לעיל כי היא הייתה מודעת לאפשרות גרימת התוצאה.

הנסיבות המחמירות נובעות מהעובדה כי הרכב שימש במקרה זה 'נשק קר' באמצעותו פגעה הנאשמת בשוטרת וראו לעניין זה מקרים בהם שימוש ברכב הביא להרשעה בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (ע"פ 3680/17 נדב נגד מדינת ישראל (7.6.2018)).

הסגור הפנה לע"פ 1184/00 מחמיר נגד מדינת ישראל (29.6.2000) באותו מקרה דובר בפגיעה במתלונן באמצעות רכב שהוגדר כ'נשק פוגעני ומסוכן' לשם הרשעתו בעבירה לפי סעיף 329(2) לחוק וכך קבעה כב' השופטת ביניש (כתוארה אז):

"נשק אינו רק כלי שנועד מעצם טיבו וסגולותיו לפגוע באדם, אלא גם כל כלי אחר שנעשה בו שימוש למטרות אלימות, אף אם לא סוגל לכך מלכתחילה, ובלבד שיש בו פוטנציאל פוגעני בעת השימוש כאמור".

ולהמחשה כי רכב יכול להיחשב נשק היא מפנה למקרה שהתברר במסגרת פסק דין

(1938) 279 N.W. 867 (People v. Goolsby) בו נקבע כך ב"עניינו של אדם ששוטר הורה לו לעצור את מכוניתו. הוא יצא מהרכב, קילל את השוטר, נכנס בחזרה לרכבו, ובניגוד לדרישת השוטר לחץ במכוון על דוושת הגז ואמר לשוטר לזוז מדרכו. בלי לבדוק אם השוטר פינה את הדרך החל הנהג בנסיעה, דרס את השוטר ופגע בו ברגלו".

מיותר לציין כי המקרה שלפנינו תואם לחלוטין את האמור בעניין מחמיר הנ"ל, לרכב פוטנציאל גדול מאוד לגרום חבלה והנאשמת עשתה שימוש ברכב ככלי נשק כדי ליצור לה נתיב הימלטות גם במחיר של דריסת השוטרת שחסמה את אותו נתיב.

הפקרה לאחר פגיעה

17. לנאשמת מיוחסת עבירה של הפקרה אחרי פגיעה, עבירה לפי סעיף 64א(א) לפקודה. הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשמת פגעה בשוטרת באמצעות רכבה, שוכנעתי כי הנאשמת ידעה כי השוטרת הועפה באוויר

והוטחה אל הקרקע, בחקירתה הראשית היא הקפידה לתאר את המתרחש בפרטי פרטים את המודעות שלה לגבי מיקום השוטרת והחשש לכאורה מלפגוע בה (עמוד 121 שורה 26 לפרוטוקול):

"שמתי את היד על האמברקס, הורדתי אותו, נסעתי טיפה קדימה כדי לעבור את השוטרת, כדי שהאוטו לא יפגע בה בשום צורה, סטייתי את הרכב שמאלה כי הייתה לפניי נידת ופשוט ברחתי מהמקום".

גרסת הנאשמת אינה אמתית ואינה אמינה, אך ניתן ללמוד מפיה כי היא פעלה בשיקול דעת, כשהיא מודעת לנסיבות ומאחר ושוכנעתי כי השוטרת אחזה ברכב בזמן האצת המהירות והבריחה, הרי שהוכח שהנאשמת פגעה במכוון בשוטרת, ראתה את הפגיעה והחליטה להפקיר אותה במקום.

נקודת הזמן בה יש לבחון את השאלה האם הפקירה הנאשמת את השוטרת, היא במועד הבריחה מהמקום ובאותו מועד לא ידעה הנאשמת האם יהיה מי שיסייע לשוטרת ומתי.

התנהגותה הנלווה של הנאשמת בולטת לאור תאורה כי לאחר בריחתה ממקום האירוע היא הגיעה לבית החבר שלה ו"אז שמתי את הפלאפון שלי על מצב טיסה וחשבתי שאני יכולה ללכת לישון" (עמוד 122 שורה 1 לפרוטוקול) וכל זאת כשהשוטרת מדממת וכואבת על הכביש.

ראו לעניין זה פסק דין של כב' השופט גרוניס (כתוארו אז) בע"פ 1989/09 סבייח נגד מדינת ישראל (1.9.2009):

"אין לקבל את הטענה כי משראה המערער שהמתלונן לא נותר לבדו בזירת האירוע, הרי שלא הפקיר אותו. המערער נמלט מן המקום בלא שווידא שהמתלונן זכה לעזרה או לטיפול. משכך, בצדק הורשע הוא בביצוע עבירה של הפקירה לאחר פגיעה".

מחדלי חקירה

18. הסנגור בסיכומיו הפנה למחדלי חקירה כטענת הנאשמת, הסתפקות בגביית הודעה אחת מהשוטרת, ללא אימותה עם גרסאות הנאשמת ושירז, אי ביצוע שחזור של האירוע ואי בדיקת "מצלמות המטרונית" כמתואר בת/24.

19. לטעמי לא מדובר במחדלי חקירה, לנאשמת ולשירז במשטרה היו גרסאות שונות ומשתנות, לשוטרת גרסה אחת ועקבית מלאה ושלמה ולא היה צורך בחקירה נוספת. המצלמות לאורך מסלול המטרונית היו רלבנטיות במועד עריכת ת/24, כאשר נערך ביקור בזירה סמוך לאחר האירוע והמידע היה כי הרכב הפוגע נמלט מהמקום, למצלמות אלו הייתה חשיבות אחת, אמצעי לאיתור הרכב הנמלט (ראו הסברו של רס"ב אופיר מיכאל, חוקר הזירה, עמוד 109 לפרוטוקול שורה 2). במקרה שלפנינו סמוך לאחר האירוע נעצרה הנאשמת והודתה כי היא הייתה זו שנעצרה לבדיקה על ידי השוטרת, כך שלמסלול הבריחה ותיעודו במצלמות לא הייתה כל משמעות.

זה השלב להבהיר כי לא מצאתי כי נפל פגם בדרך בה נוהלה החקירה, הנאשמת וחברתה שירז, הגיעו לחקירה כחשודות בדריסת שוטר, טבעי כי האווירה תהיה טעונה, אך נשמרו זכויותיהן והליך החקירה היה הוגן.

סיכום

לאור כל האמור לעיל שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשמת ביצעה את כל העבירות המיוחסות לה בכתב האישום ואני מרשיע אותה בעבירות כמפורט להלן:

- חבלה חמורה בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- הפקרה אחרי פגיעה-עבירה לפי סעיף 64א(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.
- הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו-עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
- נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף- עבירה לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תש"פ, 14 יוני 2020, במעמד הצדדים, ב"כ המאשימה עו"ד רינת לוי, הסנגור עו"ד תומר בן חמו, הנאשמת בעצמה וכן נפגעת העבירה, ע' א'.